

Ülkemizde Tip 2 Diyabetli Çocukların Klinik ve Laboratuvar Özellikleri: FAVOR Tip 2 Diyabet Veritabanı - Ön Rapor

²Peyami Cinaz, ¹Ediz Yeşilkaya, ³Mikayir Genenş, ⁴Şükrü Hatun, ⁵Behzat Özkan, ⁶İffet Bircan, ⁷Cengiz Kara, ⁸Birgül Kirel, ⁹Semih Bolu, ²Aysun Bideci, ¹⁰Merih Berberoğlu, ¹¹Bumin Dündar, ³Ruveyde Bundak, ⁵Ozlem Nalbantoglu, ¹²Neslihan Güngör

¹Gülhane Askeri Tıp Akademisi, ²Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, ³Istanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi, ⁴Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, ⁵Dr. Behçet Uz Çocuk Hastanesi, ⁶Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, ⁷19 Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, ⁸Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, ⁹Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi, ¹⁰Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, ¹¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi, ¹²LSU Shreveport Health Sciences Center-University Health Pediatric Endocrinology

Giriş:

Diyabetin en sık görülen şekli olan ve genellikle 40 yaşından sonra ortaya çıkan Tip 2 Diyabetes mellitus (DM) sıklığı dünyada giderek artmaktadır. Ancak ülkemizde çocukluk yaş grubunda Tip 2 DM'ye ait geniş ve kapsamlı veri yoktur.

Amaç:

Bu çalışma çok merkezli geniş bir seride çocukluk yaş grubunda Tip 2 DM hastaların başvuru, tanı, tedavi ve izlem özelliklerini saptamak ve prognoza etki eden faktörleri ortaya koymak için planlanmıştır.

Yöntem:

2000-2015 yılları arasında 10 merkezde izlenen 18 yaşından küçük 63 Tip 2 DM'li hastanın verileri incelendi.

Bulgular:

Çalışmaya dahil edilen 63 Tip 2 DM'li çocuk ve ergen hastanın %36,5'inin erkek ve %63,5'inin kız olduğu gözlemlendi. Tanı esnasında erkeklerin yaş ortalaması $13,2 \pm 3,2$ yıl iken kızların $12,5 \pm 3,0$ yıl saptandı. Kızların %84,8 ve erkeklerin %80,0'ı pubertede idi. Hastaların aileleri incelendiğinde %82,7'sinde diyabet, %23,3'ünde gestasyonel diyabet, %77,1'inde obezite ve %68,6'ında hipertansiyon saptandı. Başvuru nedenleri sırasıyla poliüri ve polidipsi (%47,7), kilo fazlalığı (%36,4) ve rastlantısal diyabet (%15,9) idi. Olguların yaklaşık yarısında (%48,1) akantozis nigrikans vardı. Ayrıca başvuru anında hastaların %91,8'nde hiperglisemi ve %8,2'nde ise diyabetik ketoz saptandı. Hastaların tanı esnasında BMI SDS ortalaması $2,39 \pm 1,44$ ve HbA1c ortalaması $10,4 \pm 3,0$ olduğu görüldü. Tanı anında hastaların %40,8'ine insülin tedavisi verilmişti. Tip 2 DM hastalarımızın izlem süresi $2,1 \pm 1,6$ yıl (0,33-6,68) olduğu görüldü. Takip esnasında BMI SD skorlarının zamanla azaldığı ve 24. ayda $2,09 \pm 1,68$ olduğu saptandı. HbA1c ortalamasının ise tedavinin ilk 6 ayı azaldığı sonrasında arttığı görüldü. İzlem esnasında hastaların %18,8'inin diyetle ve %16,7'sinin ise egzersize uyumu iyi iken %45,8'inin diyetle ve %58,3'ünün egzersize uyumu kötü olduğu saptandı. Hastalarımızın %53,8'i insülin ve %80,8'i metformin kullanmaktaydı.

Sonuç:

Çalışma tamamlandığında elde edilen veriler ışığında ülkemizde Tip 2 DM'li çocukların tanı, tedavi ve izlemine katkı sağlanması düşünülmektedir.